

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876

Nr. 21

Utgitt 1 juni

1929

Skrivelse fra Justisdepartementet.

25 mai.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., stadfestet en av herredstyret i Sør-Frøya herred, Sør-Trøndelag fylke, den 29 desember 1927 og 4 mai 1929 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet, som skal tre i stedet for den ved kongelig resolusjon av 1 mars 1895 stadfestede vedtekt.

Den nye vedtekt er sålydende:

§ 1. På offentlig vei hvorved i disse vedtekter menes enhver vei, plass, brygge, kai eller lignende som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, eller i dens umiddelbare nærhet, må ikke foretas nogen handling hvorved ferdselen hemmes, orden forstyrres, eller veifarende forulempes. Således må på offentlig vei eller i dens nærhet oppløp, sammenstimling av folk, dans, kortspill, nydelse av berusende drikke, slagsmål, skyting, kasting av sten eller sneball, sang, hujen, skriking, eller annen larmende eller fornærmelig optreden ikke finne sted.

§ 2. Ingen må på offentlig vei eller over denne skyte med bue, gevær eller lignende våpen, optende ild, kaste smuss eller annet på sådan måte at skade kan forvoldes eller den som ferdes på veien forulempes.

§ 3. Ved mineringsarbeider, opkasting av grøfter eller lignende arbeider og all omgang med skytevåben i nærheten av offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas. Øvelses- og premieskyting, eller skyting til måls er forbudt på andre steder enn hvor der skytes over oversiktlig terreng mot fullt betryggende bakgrunn, eller på bane som er godkjent av politiet.

§ 4. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig vei eller plass støtende eller hørende gjenstander, såsom trær, stakitter, gjerder, stabbestener, veistolper, grinder o. l. Det samme gjelder forsåvidt

25. mai. angår hus, plankeverk, port eller annet som støter til offentlig vei.

§ 5. Hunder som viser sig sinte eller har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved gjøen eller ved å fare imot dem, skal vedkommende eier eller besidder holde bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv.

§ 6. Offentlige sammenkomster til avholdelse av dans eller annen lystighet må ikke finne sted uten efter forutgående anmeldelse til politiet, som når som helst kan påby op-
hør hvis noget finner sted hvorved den offentlige orden forstyrres.

§ 7. Uten politiets tillatelse er det forbudt å gi offentlige konserter, forestillinger og forevisninger av noget slags. Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles.

§ 8. Enhver som gir konsert, forestilling, forevisning o. l. efter § 7, har for hver forestillingsdag å svare en avgift til herredskassen av fra kr. 10,00 til kr. 100,00 efter politiets nærmere bestemmelse.

Konserter, skuespill og andre forestillinger, som gis i veldedige øiemed, kan av politiet fritas for avgift.

§ 9. Det er forbudt å selge eller låne tobakk i nogen form til barn under 15 år.

Handlende kan bare utlevere tobakk til barn, når disse har med datert og underskrevet rekvisisjonsseddel fra foreldre eller foresatte.

§ 10. Det er forbudt å la barn under 15 år ferdes ute på offentlig vei efter kl. 8 aften i tiden 1 september til 30 mars og efter kl. 9 aften i tiden 1 april til 31 august.

Undtatt herfra er barn som ledsages av sine foreldre eller pårørende.

§ 11. På eller ved kirkegård må ingen lek, støy eller annen upassende opførsel finne sted.

Ingen må gå utenfor de opstukne veier, stige over innhegninger, beskadige eller bortta blomster eller andre vekster, eller på annen måte beskadige eller besudle gravsteder eller på kirkegården værende anlegg.

§ 12. Overtredelser av denne vedtekt straffes efter straffelovens § 339,2.

28. mai. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 bestemmer departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 3 at den som i Oddernes herred, Vest-Agder fylke, gjør sig en næring av å drive herberge eller bevertning med mat og drikke, fra 20 juni 1929 å regne skal ha bevilling.

Lov om forandringer i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894. 31 mai.
Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 14 mai 1929 sålydende:

I.

I lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 skal § 56 lyde således:

Synker eller ilandddriver fartøi, tømmer eller andre gjenstander i en havn eller på noget annet sted, hvor de kan være til hinder for havnen eller ferdselen i almindelighet, bør havnebestyrelsen, forsåvidt dertil er anledning, forelegge vedkommende en efter omstendighetene avpasset frist, innen hvilken arbeidet med den sunkne eller ilanddrevne gjenstands bortskaffelse skal påbegynnes for siden uavbrutt å fortsettes. Dersom arbeidet ikke påbegynnes innen den forelagte frist, eller dersom det efter å være påbegynt ikke uavbrutt fortsettes på den måte og med den hurtighet, som av bestyrelsen finnes betryggende for havnens eller ferdselens interesser, eller dersom omstendighetene ikke tilsteder, at bortskaffelsen henstår så lenge som ovenstående bestemmelser vilde medføre, er bestyrelsen berettiget til å foranstalte bortskaffelsen og har for sine utgifter fortrinsrett i, hvad der således berges, fremfor alle andre fordringer. Eierne av et skib er forpliktet til å erstatte utgiftene ved fjernelse av vraket med den begrensning som sjøfartslovens 4de kapitel fastsetter. Eierne av andre gjenstander har ikke personlig ansvar for sådanne utgifter. Ved denne bestemmelse er dog ingen innskrenkning gjort i erstatningsplikt, som av annen grunn måtte påhvile eieren.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

31 mai. Lov om forandringer i lov om registrering av skib av 4 mai 1901.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 14 mai 1929 sålydende:

I.

I lov om registrering av skib av 4 mai 1901 skal følgende bestemmelser lyde således:

§ 20. Overdragelse av eiendomsrett til registreringspliktig skib eller part i sådant og stiftelse av viljebestemt pant deri, kan alene skje ved inntegning på skibets folium i skibsregistret av det dokument som hjemler rettigheten. Også i øvrig er med hensyn til rettsstiftelser i sådanne skib eller skibsparter registrering nødvendig i samme utstrekning hvori tinglysning utfordres ved faste eiendommer. Fra registrering skal dog være utelukket rettshandler som bare går ut på forpliktelse for eieren til ved senere rettshandel å overdra eller behefte vedkommende skib eller part, — rettshandler om forkjøpsrett og løsningsrett herunder ikke innbefattet. Så lenge et skib ennå ikke er enten foreløbig eller endelig innført i skibsregistret, kan enn videre intet dokument vedkommende skibet eller nogen part i det registreres.

Motor, dampmaskine eller annet maskineri som er installert i skib, skal omfattes av rettsstiftelser i skibet uansett om de nevnte gjenstander tilhører skibets eier. Panterett eller annen særlig tinglig rett kan ikke stiftes særskilt i sådant inventar.

På rettshandler vedkommende skib som ikke er registreringspliktige, har denne lov ingen anvendelse. Den hittil gjeldende rett forblir for sådanne skibs vedkommende uforandret. Derimot kan med hensyn til registreringspliktig skib eller part deri tinglysning fremtidig ikke med rettsvirkning finne sted.

§ 22, siste ledd (nytt). Enhver som har registrert panterett i et norsk skib, kan forlange at en bekreftet avskrift av pantebrevet med påtegnet anmerkning som nevnt i 3dje ledd skal vedheftes skibets nasjonalitetsbevis under registerførerens eller en norsk konsuls segl efter nærmere forskrifter som Kongen utferdiger.

§ 26. Kontraktmessig panterett og annen på avtale grunnnet sikkerhetsrett, som er lovlig stiftet og innført i det foreskrevne offentlige register i den stat hvor skibet hører hjemme, skal anerkjennes som gyldig her i riket, såfremt den fremmede stat har tiltrådt den internasjonale overenskomst av 10 april 1926 om panterettigheter i skib.

Blir skibet erhvervet som norsk eiendom, skal heftelsene overføres til skibets folium i det norske skibsregister efter nærmere forskrifter som Kongen utferdiger. 31 mai. Nr. 2.

Står skibets tidligere hjemland utenfor overenskomsten, kan fremmede heftelser bare registreres med eierens samtykke og med fortrinsrett efter reglene i § 24.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Lov om forandringer i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915. 31 mai. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 14 mai 1929 sålydende:

I.

I lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 opheves § 3 nr. 7.

II.

I samme lov skal følgende bestemmelser lyde:

§ 27, siste ledd. Er grunnlaget et gjeldsbrev, må det vedlegges i original eller i bekreftet avskrift.

§ 29 nr. 1. 1. når grunnlaget er en voldgiftsdom.

§ 38, annet punktum. Er grunnlaget et gjeldsbrev, må det alltid fremlegges i original.

§ 177. Når en fordring er sikret ved pant i skib eller part i norsk registrert skib, kan pantaveren efter forfallstid gjennom søksmål få adgang til tvangssalg uten først å ta utlegg.

For skatter og andre offentlige avgifter som har lovbestemt panterett i skib, kan stat og kommune sette skibet til tvangauksjon uten først å anlegge søksmål eller holde utpantning.

§ 182, annet ledd. Heller ikke gjelder forskriftene i §§ 109 og 110.

§ 184, tredje ledd (nytt). Om auksjonslysningen sendes underretning til skibsregisterføreren på skibets hjemsted.

31 mai. § 185, første ledds annet punktum. Hvis rederen eller
 Nr. 3. skibsføreren derefter undlater å gi opplysning om de sjøpante-
 rettigheter han kjenner til, blir han personlig ansvarlig for
 dem, dog ikke for beløp som han godtgjør at pantet ikke
 kunde ha dekket.

§ 188, annet ledds femte punktum. Underretning sendes
 enn videre til registreringsmyndigheten i hjemlandet, hvis
 skibet er registrert.

III.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

31 mai. **Lov om forandringer i lov om sjøfarten**
 Nr. 4. av 20 juli 1893.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai
 1929 sålydende:

I.

I lov om sjøfarten av 20 juli 1893 opheves §§ 174—186
 (6. kapitel).

II.

I samme lov skal etternevnte bestemmelser lyde:

§ 7. Rederen hefter personlig for de forpliktelser som
 han selv eller gjennom andre pådrar sig. Det personlige
 ansvar er ubegrenset forsåvidt ikke annet er bestemt i
 denne lov.

§ 8, 1ste ledd. Rederen hefter for skade som er forårsaket
 ved feil eller forsømmelse i tjenesten av skibsfører,
 mannskap, los eller andre som utfører arbeide i skibets
 tjeneste.

§ 9. Eies et skib av partredere, svarer hver av dem for
 rederiets forpliktelser i forhold til sin andel i skibet.

§ 17, siste punktum. Denne rett går foran eldre kon-
 traktmessig pant i parten, men står tilbake for de i 11te
 kapitel omhandlede sjøpanterettigheter så vel som for kon-
 traktmessig pant i det hele skib, og tapes, når den ikke gjøres
 gjeldende ved søksmål innen et år fra den tid da utlegget
 gjordes.

Fjerde kapitel.

31. mai.
Nr. 4.

Om begrensning av rederes ansvar.

§ 70. Det ansvar som påhviler rederen, er begrenset for såvidt angår:

1. erstatning for skade tilføiet personer som utfører arbeide i skibets tjeneste, eller skibets passasjerer eller for tap av eller skade på gods som er levert skibsføreren til befordring eller bragt ombord på skibet;
2. erstatning for skade som ellers er tilføiet person eller eiendom, og som er forårsaket ved feil eller forsømmelse av skibsfører, mannskap, los eller andre som utfører arbeide i skibets tjeneste;
3. erstatning for misligholdelse av en avtale som følge av feil eller forsømmelse i navigeringen eller den sjømannsmessige behandling av skibet;
4. forpliktelse som grunner sig på at der i et konnossement er gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger;
5. forpliktelse til å fjerne vraket av et forulykket skib og forpliktelse som henger sammen dermed;
6. bergelønn;
7. bidrag til felleshavari;
8. forpliktelse som grunner sig på at skibsføreren, i denne sin egenskap, utenfor skibets hjemsted har truffet en avtale eller forføining som kreves til bevaring av skibet eller fortsettelse av reisen, med mindre årsaken er at skibets utrustning ved reisens begynnelse har vært utilstrekkelig eller mangelfull.

Begrensningen av ansvaret gjelder dog ikke forpliktelser som grunner sig på tjenesteavtale med skibsfører, mannskap eller andre som er i skibets tjeneste, eller på feil eller forsømmelse av rederen selv, med mindre denne tillike er fører av skibet og feilen eller forsømmelsen angår navigeringen eller den sjømannsmessige behandling av skibet.

§ 71. Når ansvaret er begrenset, hefter rederen inntil verdien av skibet med tillegg av de i § 73 nevnte beløp. I de tilfelle som er nevnt i § 70 nr. 1—5, hefter han dog ikke utover 145 kroner pr. tonn av skibets drektighet.

For skade på person forhøies ansvarsgrensen med 145 kroner pr. tonn.

Dersom Norges Bank i henhold til lov av 23 april 1892 § 7 siste ledd fritas for sin forpliktelse til ved påkrav å innfri sine sedler efter deres fulle pålydende beløp med gull i krone-mynt, skal ved anvendelsen av bestemmelsene i denne paragraf de angitte beløp regnes efter kroner i gull.

§ 72. Verdien av skibet fastsettes efter dets tilstand ved følgende tidspunkter:

- 31 mai. 1. I tilfelle av sammenstøt eller annen sjøulykke fastsettes verdien etter skibets tilstand ved ankomsten til første havn i forhold til alle fordringer som står i sammenheng med ulykken, og som er opstått før ankomsten til havnen eller grunner sig på felleshavari.

Har en ny ulykke, som inntreffer før ankomsten til havnen og er uten sammenheng med den første, forminket skibets verdi, skal denne verdiforringelse ikke tas i betraktning i forhold til de fordringer som står i sammenheng med den tidligere ulykke.

Forsåvidt angår ulykke som inntreffer under skibets opphold i havn, fastsettes verdien etter skibets tilstand i havnen etter ulykken.

2. I forhold til fordringer som grunner sig på uriktige eller ufullstendige opplysninger i et konnossement, eller som for øvrig angår ladningen og ikke faller inn under nr. 1, fastsettes verdien av skibet etter dets tilstand i bestemmelseshavnen for ladningen eller på det sted hvor reisen avbrytes. Er ladningen bestemt til forskjellige havner, og skyldes skaden samme årsak, fastsettes verdien etter skibets tilstand i den første av disse havner.

3. I forhold til andre fordringer fastsettes verdien etter skibets tilstand ved reisens slutning.

§ 73. De beløp som skal legges til skibets verdi ved fastsettelsen av grensen for rederens ansvar, er:

1. 10 procent av skibets verdi ved reisens begynnelse;
2. erstatning og havaribidrag for skade på skibet, som er opstått etter reisens begynnelse og ikke er utbedret.

§ 74. Med skibets drektighet menes i § 71, når det gjelder maskindrevne skib, nettotonnasjen med tillegg av det rum for maskineriet som er trukket fra i bruttotonnasjen ved beregningen av nettotonnasjen. Når det gjelder andre skib, menes nettotonnasjen.

§ 75. Fordringer som er nevnt i § 72 nr. 1 og står i sammenheng med samme sjøulykke, fyldestgjøres av det beløp, som rederens ansvar i forhold til disse fordringer er begrenset til, og i den rekkefølge som er bestemt for de sjøpanterettigheter fordringene måtte være utstyrt med. Det samme gjelder fordringer som er nevnt i § 72 nr. 2 og 3, og for hvilke skibets verdi bestemmes i samme havn.

Fordringer på erstatning for skade på person som følge av samme sjøulykke, fyldestgjøres av det særskilte ansvarsbeløp som er fastsatt for dem. Strekker det ikke til, fyldestgjøres resten sammen med de andre fordringer under hensyn til sjøpanterettighetenes rekkefølge.

§ 76. Krever rederen begrensning av sitt ansvar, på- 31. mai.
hviler det ham å føre bevis for skibets verdi ved de avgjø- Nr. 4.
rende tidspunkter og for størrelsen av de erstatningsbeløp
og havaribidrag som skal legges til verdien, eller for skibets
drekthet, når den er avgjørende for ansvarsgrensen.

§ 77. Rederen kan reise søksmål til fastsettelse av gren-
sen for det ansvar som måtte påhvile ham, og til fordeling
av ansvarsbeløpet gjennom stevning under ett til alle for-
dringshavere, overfor hvem samme begrensning påberopes.
Saken reises i den rettskrets, hvor skibet har sitt hjemsted.
Hovedforhandling kan holdes uten saksforberedelse. Pådøm-
melsen kan deles således, at grensen for ansvaret fastsettes
først, og at avgjørelser om fordelingen av beløpet treffes efter-
hvert som de fordringer der efter rekkefølgen kommer i be-
traktning, er godkjent eller rettskraftig avgjort gjennom sær-
skilte søksmål.

Er der et større antall fordringshavere eller er der grunn
til å anta at der er ukjente fordringshavere, kan retten be-
stemme at rederen skal la stevningen med innkallelse kunn-
gjøre tre ganger i Norsk Kunngjørelsestidende med et varsel
av minst tre måneder, regnet fra siste kunngjørelse, samt ved
opslag på rettens kontor og på tollboden ved det tollsted i
hvis distrikt skibet hører hjemme. Retten kan også påby
kunngjørelse i et eller flere andre blad. Enn videre skal
rederen la stevningen med innkallelse forkynne for hver av
de kjente fordringshavere gjennom anbefalt brev. Når inn-
kallelsen er utferdiget, kan retten på begjæring av rederen
ved kjennelse treffe en foreløbig avgjørelse om ansvars-
grensen, efter at de kjente fordringshavere så vidt mulig har
fått adgang til å uttale sig muntlig eller skriftlig.

§ 78. Er søksmål reist efter § 77, kan fordringshaverne
ikke uten samtykke av rederen og andre interesserte kreve
dekning av sjøpanterett, av stillet sikkerhet eller av utlagte
formuesgjenstander, før det er rettskraftig avgjort hvor
meget der faller på deres fordringer.

Har rederen for å avverge arrest eller tvangsfullbyrdelse
stillet sikkerhet for det fulle ansvarsbeløp, gjelder sikker-
heten som stillet til fordel for alle de fordringshavere, over-
for hvem samme begrensning kan påberopes, og ingen av dem
kan kreve ytterligere sikkerhet.

Er sikkerhet stillet for et lavere beløp, eller er flere sik-
kerheter stillet efter hverandre, og partene ikke blir enige,
fastsetter retten virkningene således, at grensen for ansvaret
ikke overskrides.

§ 79. Når grensen for ansvaret er rettskraftig fastsatt
ved kjennelse eller dom, og rederen deponerer i Norges Bank

31 mai. det fulle ansvarsbeløp med tillegg av et efter rettens skjønn
 Nr. 4. tilstrekkelig beløp til dekning av renter og saksomkostninger, bortfaller så vel sjøpanterett som utleggspant og annen sikkerhet for de fordringer som omfattes av ansvarsbegrensningen.

§ 80. I tilfelle av søksmål eller annen rettsforfølgning mot rederen for en fordring for hvilken hans ansvar er begrenset, kan det på begjæring av rederen bestemmes at arrest eller tvangsfullbyrdelse i annen formue enn skib, frakt og fordringer som efter § 268 er gjenstand for sjøpanterett, skal utsettes i så lang tid som trenges til salg av skibet og fordeling av kjøpesummen.

§ 81. Er frembortfrakteren av et skib eller den som har fått det overlatt av eieren til bruk i sjøfart for egen regning eller en eier som ikke er reder, ansvarlig for fordringer som nevnt i § 70, får reglene om begrensning av rederens ansvar tilsvarende anvendelse.

§ 82. Hvis en fremmed stats rett overfor norsk skib har strengere ansvarsregler enn dette kapitel inneholder, kan Kongen bestemme at tilsvarende regler skal anvendes overfor skib som er hjemmehørende i denne stat.

Syvende kapitel.

Om havari.

§ 188 nr. 12. Omkostninger og tap som har vært forbundet med å tilveiebringe de fornødne penger til dekning av et almindelig havari, navnlig provisjon, renter og assuransepremier av utlagte penger og tap der på grunn av prisforskjell lides ved salg av gods i nødhavn til havariets dekning.

§ 216. For havaribidrag av skib og frakt hefter den bidragspliktige med den begrensning som er fastsatt i 4de kapitel.

For havaribidrag av ladning hefter eieren med denne, men ikke personlig.

Ottende kapitel.

Om sammenstøt.

§ 220, 3dje ledd. Hver enkelt av de skyldige er bare ansvarlig for den del av erstatningen som faller på ham. Når skade på person er voldt, kan dog den erstatningsberettigede inntale den hele erstatning hos hvilken som helst av de skyldige. Har en av dem måttet utrede mere enn den del som faller på ham, kan han kreve det overskytende tilbake av den annen skyldige, og inntre i den sjøpanterett som er tillagt erstatningsfordringen.

Niende kapitel.

Om bergning.

31 mai.

Nr. 4.

§ 224. Enhver som berger skib der er forulykket eller stedt i nød, eller som berger ombordværende gods eller noget som har hørt til sådant skib eller gods, og enhver som medvirker ved bergningen, har rett til bergelønn. Rett til andel i bergelønningen har også den som har reddet menneskeliv fra skibet under den nød som har gitt anledning til bergningen, eller som har medvirket til redningen.

Den som har påtvunget bergning mot uttrykkelig og beføiet forbud av den som har kommandoen ombord, har ikke rett til bergelønn.

Bergelønn kan kreves, selv om det bergende skib tilhører samme reder som det bergede skib.

Har nogen ved overenskomst påtatt sig å yde skibet tjeneste ved losning eller bugsering eller på lignende måte, og skibet kommer i nød, har han ikke rett til bergelønn, uten forsåvidt den hjelp han derunder har ydet, ikke kan anses overtatt i overenskomsten.

Kan partene ikke enes om bergelønnens størrelse, blir denne å bestemme av retten, med mindre det bergedes verdi ikke overstiger 500 kroner, i hvilket tilfelle den bestemmes av fylkesmannen.

For bergelønn hefter eieren av et skib med den begrensning som er fastsatt i 4de kapitel. Eieren av ladning eller andre gjenstander hefter med disse, men ikke personlig.

Tiende kapitel.

Om sjøforsikring.

§ 230, 2net ledd. Navnlig kan forsikres: skib, frakt, skibets utrustning, ladning, forventet handelsfordel og provisjon på varer, havaripenger og andre fordringer som har sjøpanterett i skib, frakt eller ladning. Forsikreren kan gjenforsikre den av ham overtatte risiko (reassuranse).

§ 256 nr. 4. ved forsikring av havaripenger, når sjøpantet, som hefter for dem, er gått helt tapt eller intet yder til deres dekning.

Elleve kapitel.

Om sjøpanterett.

I. Sjøpanterett i skib og frakt.

§ 267. Sjøpanterett i skib og frakt tilkommer følgende fordringer:

1. rettsavgifter og andre omkostninger ved tvangssalg og forutgående bevaring av skibet i fordringshavernes felles

31 mai.
Nr. 4.

- interesse; tonnasje-, fyr- og havneavgifter og andre offentlige avgifter av samme slags; omkostninger ved losning og ved vakthold og bevaring av skibet efter dets ankomst til siste havn;
2. fordringer på hyre og annen godtgjørelse som på grunn av tjenesteavtale tilkommer skibsfører, mannskap og andre som er ansatt på skibet av rederen eller skibsføreren;
 3. bergelønn og bidrag til felleshavari;
 4. erstatning for sammenstøt eller annen sjøulykke; erstatning for skade på havne-, dokk- og vannveisanlegg; erstatning for skade på person når det gjelder passasjerer, skibsfører eller nogen som hører til et skibsmannskap; erstatning for tap av eller skade på ladning eller reisegods;
 5. fordringer som grunner sig på at skibsføreren, i denne sin egenskap, utenfor skibets hjemsted har truffet en avtale eller forføining som kreves til bevaring av skibet eller fortsettelse av reisen, uten at det gjør nogen forskjell om skibsføreren tillike er reder, eller om fordrin- tilkommer ham selv eller andre;
 6. fordringer som grunner sig på at der i et konnossement er gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger.

Sjøpanterett for de under nr. 2 nevnte fordringer tilkommer dog bare krav som er påløpet i de sidste seks måneder av tjenestetiden, såfremt fartøiet er under 200 brutto registertonn og utelukkende eller hovedsakelig brukes til fiske eller fangst eller i kystfart.

§ 268. Sjøpanterett i skib omfatter tillike rederens krav på erstatning og havaribidrag for skade på skibet, som er opstått efter reisens begynnelse og ikke er utbedret. Til skibets tilbehør regnes ikke proviant, brensel, kull eller andre maskinformødenheter.

Sjøpanterett i frakt omfatter bruttofrakten og passasjerpengene for den reise, under hvilken fordringen er opstått, samt krav på erstatning og havaribidrag for tap av frakt. Sjøpanterett for fordringer ifølge tjenesteavtale omfatter frakten for alle reiser som er utført i den tid tjenesteavtalen har vært gjeldende.

Sjøpanterett i skib og frakt omfatter tillike rederens krav på godtgjørelse for bergning som er utført under reisen, efter fradrag av skibsførerens og mannskapets andel.

Sjøpanteretten omfatter ikke krav på erstatning ifølge forsikringsavtale.

§ 269. Sjøpanterett i skib og frakt har fortrinsrett i 31 mai.
pantet fremfor alle andre heftelser. Dog står sjøpanterett Nr. 4.
etter § 267 nr. 6 tilbake for kontraktmessig panterett i skibet.

Sjøpanterettigheter som er opstått under samme reise, fyldestgjøres i den rekkefølge som § 267 nevner dem i. De som er nevnt under samme nummer, har innbyrdes like rett. Innenfor nummer 3 og 5 skal dog de yngre gå foran de eldre, når de ikke er opstått som følge av samme begivenhet.

Sjøpanterett fra en senere reise går foran sjøpanterett fra en tidligere. For de sjøpanterettigheter som er nevnt i § 267 nr. 6, gjelder dette dog kun i forholdet mellom dem innbyrdes. Fordringer ifølge en tjenesteavtale som omfatter flere reiser, skal, selv om de er fra en tidligere reise, ha samme sjøpanterett som fordringer fra den siste reise.

§ 270. Blir et skib solgt ved tvangsauksjon eller annet tvangssalg, faller sjøpanterettighetene i skibet bort, men fordringshaveren får isteden panterett i kjøpesummen.

Det samme gjelder, når et skib selges efterat det på behørig måte er erklært for uistandsettelig.

Går eiendomsretten ellers over til en annen innehaver, vedblir sjøpanterettighetene å hefte på skibet.

§ 271. Ved tvangssalg av gjenstander som er beheftet med sjøpanterett, har sjøpanthaverne rett til betaling av kjøpesummen i forhold til sine fordringers fulle beløp, men således at de ikke får utbetalt mer enn der efter reglene om ansvarsbegrensning skyldes.

§ 272. Sjøpanterett i frakt, i erstatning eller havaribidrag for skade på skib eller tap av frakt eller i bergelønn kan gjøres gjeldende, så lenge beløpet ikke er betalt eller skibsføreren eller rederens agent sitter inne med det. Det samme gjelder sjøpanterett i kjøpesummen for et solgt skib.

Blir beløpet betalt til rederens konkursbo, anvendes det til dekning av de krav, som var sikret ved sjøpanterett i fordringen.

§ 273. Har rederen oppebåret et beløp som nevnt i § 272, og heftet det for en fordring, som han ikke hadde personlig ansvar for, blir han ansvarlig for betaling av fordringen, så langt beløpet rekker.

§ 274. Dersom frivillig overdragelse av et skib til en utenlandsk erhverver medfører at sjøpanteretten faller bort for en fordring som overdrageren ikke hadde personlig ansvar for, blir han ansvarlig for betaling av fordringen, dog ikke for det beløp som han godtgjør at pantet ikke kunde ha dekket.

§ 275. Bestemmelsene om sjøpanterett i skib og frakt

- 31 mai. får tilsvarende anvendelse ved frembortfraktning av et skib, og når en annen enn eieren nytter et skib i sjøfart for egen regning, uten at rådigheten er fratatt eieren ved en rettsstridig handling som fordringshaveren har kjennskap til.

II. Sjøpanterett i ladning.

§ 276. Sjøpanterett i ladning tilkommer følgende fordringer:

1. bergelønn og bidrag til fellehavari eller til omkostninger som fordeles efter § 161, 2net ledd, eller § 218, 2net ledd;
2. fordringer som grunner sig på at skibsføreren, i denne sin egenskap, har truffet en avtale eller forføining for ladningseierens regning; skibsførerens fordringer for hvad han selv har lagt ut til bestridelse av utgifter for ladningen; ladningseieres fordringer på erstatning for gods som er solgt til fordel for andre ladningseiere;
3. fordringer på frakt, godtgjørelse for overliggetid og erstatning for annet ophold ved lastning og losning.

Sjøpanterettighetene har fortrinsrett i pantet fremfor alle andre heftelser enn offentlige avgifter.

De fyldestgjøres i den rekkefølge som de foran er nevnt i. De som er nevnt under samme nummer, har innbyrdes like rett. Innenfor nummer 1 og 2 skal dog de yngre gå foran de eldre, når de ikke er opstått som følge av samme begivenhet.

§ 277. Sjøpanterett i ladning faller bort, når godset blir utlevert.

Den faller også bort, når godset blir solgt ved tvangsauksjon eller annet tvangssalg eller av skibsføreren under reisen til skibets eller ladningens behov; men fordringshaveren får isteden panterett i kjøpesummen.

§ 278. Sjøpanterett i ladning omfatter tillike eierens krav på erstatning og havaribidrag for tap av eller skade på gods og hans krav på erstatning for gods som er solgt til fordel for skibet eller andre ladningseiere.

Sjøpanteretten omfatter ikke eierens krav på erstatning ifølge forsikringsavtale.

§ 279. På sjøpanterett i kjøpesummen for solgt ladning og i rederens krav på erstatning eller havaribidrag får bestemmelsene i §§ 272 og 273 tilsvarende anvendelse.

§ 280. Utleverer skibsføreren gods som er beheftet med sjøpanterett, uten samtykke av fordringshaveren, blir han personlig ansvarlig for fordringen, dog ikke for det beløp som han godtgjør at pantet ikke kunde ha dekket.

Var mottageren ikke personlig ansvarlig for fordringen, får han samme ansvar, såfremt han hadde kunnskap om fordringen, da godset blev utlevert.

III. *Felles bestemmelser.*

31. mai.

Nr. 4.

§ 281. Har en fordringshaver sjøpanterett i flere gjenstander, kan han holde sig til hver av dem for den hele fordring.

Har fordringshaveren søkt dekning av den ene gjenstand for en større del av beløpet, enn der forholdsvis falt på den, trer både den eier og den sjøpanthaver som derved lider tap, for den overskytende del inn i hans sjøpanterett i de øvrige gjenstander.

§ 282. Søksmål til fyldestgjørelse av sjøpanterett i skib eller frakt kan etter panthaverens valg reises enten mot rederen eller mot skipsføreren.

Søksmål til fyldestgjørelse av sjøpanterett i ladning kan likeledes reises mot skipsføreren, dog ikke av rederen.

Tolvte kapitel.

Om foreldelse.

§ 283. Sjøpanterett foreldes, når den ikke gjøres gjeldende ved søksmål innen følgende tidsfrister:

1. for fordring på bergelønn innen et år fra den dag da bergningsforetagendet blev avsluttet;
2. for fordring på erstatning for skade ved sammenstøt eller annen sjøulykke og for skade på person innen et år fra den dag da skaden blev voldt;
3. for fordring på erstatning for tap av eller skade på ladning eller reisegods eller for uriktige eller ufullstendige opplysninger i et konnossement innen et år fra den dag da godset blev utlevert eller skulde utleveres;
4. for fordring som grunner sig på levering av skipsfor nødenheter i henhold til § 267 nr. 5, innen seks måneder fra den dag da kravet opstod;
5. for fordringer som grunner sig på andre avtaler eller forføininger av skipsføreren efter § 267 nr. 5 eller § 276 nr. 2, innen et år fra den dag da kravet opstod;
6. for de fordringer som omhandles i § 267, siste ledd, innen seks måneder fra forfallsdagen;
7. for alle andre fordringer innen et år fra forfallsdagen.

Ved beregning av fristen efter nr. 6 og 7 skal fordringer på hyre og annen godtgjørelse ifølge en tjenestevtale ikke anses som forfalt av den grunn at forskudd eller avbetaling kan kreves.

§ 284. Foreldelsesfristen for følgende fordringer er:

1. for fordring på bergelønn to år fra den dag da bergningsforetagendet blev avsluttet;

- 31 mai. 2. for fordring på erstatning for skade ved sammenstøt eller
 Nr. 4. ved en sjøulykke som nevnt i § 223 a to år fra den dag
 da skaden blev voldt, eller når regress søkes efter § 220,
 3dje ledd, et år fra betalingsdagen;
3. for fordring på erstatning for tap av eller skade på lad-
 ning eller reisegods eller for uriktige eller ufullstendige
 opplysninger i et konnossement et år fra den dag da
 godset blev utlevert eller skulde utleveres;
4. for fordring på bidrag til fellehavari eller til omkost-
 ninger som fordeles efter § 161, 2net ledd, eller § 218,
 2net ledd, et år fra dispachens datum;
5. for fordring på den som er blitt personlig ansvarlig efter
 § 273, § 274, § 279 eller § 280 eller efter loven om tvangs-
 fullbyrdelse § 185, den samme frist som gjelder for sjø-
 panteretten.

For øvrig kommer de almindelige regler om foreldelse
 av fordringer til anvendelse.

§ 285. Hvorvidt foreldelsen er avbrutt, avgjøres efter
 norsk lov i alle tilfelle hvor søksmål reises her i riket.

III.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

De tidligere gjeldende regler om foreldelse skal dog frem-
 deles få anvendelse på fordringer som er stiftet før denne
 lovs ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

- 31 mai. **Midlertidig lov om forandring i lov om inn-**
 Nr. 5. **førsel og omsetning av brennevin, vin, frukt-**
vin, mjød og øl av 5 april 1927.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai
 1929 sålydende:

Den avgift som A/S Vinmonopolet og samlag for omset-
 ning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl skal erlegge
 til almenntilfælde i henhold til § 23 i rusrikkeloven av
 5 april 1927, skal for terminene 1928—1929 og 1929—1930
 med et beløp av inntil 2 millioner kroner anvendes til dek-

ning av utgiftene ved opførelse av et statssanatorium for 31 mai.
tuberkuløse i Trøndelag. Nr. 5

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Kongelig kunngjørelse om stempelavgift av do- 31 mai.
kumenter og av spillekort til statskassen
for budgетterminen 1 juli 1929 til 30 juni
1930.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 10 d.m. fattet følgende beslutning:

Post 1. I budgетterminen 1 juli 1929 til 30 juni 1930
svares stempelavgift til statskassen av de i lov om stemplet
papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885
§ 8, jfr. lov av 24 juni 1915 nr. 3, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907
§ 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1
og 18 juli 1917 nr. 2 § 1, omhandlede dokumenter samt av do-
kumenter, omhandlet i andre lover, som plikter den for visse
nummer i tariffen for stempelpapir opførte avgift, efter føl-
gende satser:

a. av vekslер:

kr. 0,10 når pålydendet er	inntil kr. 200
: 0,20 —»—	over kr. 200 — - 400
: 0,30 —»—	— - 400 — - 600
: 0,40 —»—	— - 600 — - 800
: 0,50 —»—	— - 800 — - 1000
: 0,60 —»—	— - 1000 — - 1200
: 0,70 —»—	— - 1200 — - 1400
: 0,80 —»—	— - 1400 — - 1600
: 0,90 —»—	— - 1600 — - 1800
: 1,00 —»—	— - 1800 — - 2000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert
1000 kroner eller del derav;

b. av vekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er
over kr. 5000,00:

kr. 3,00 når pålydendet er	inntil kr. 6000
: 3,50 —»—	over kr. 6000 — - 7000

31. mai. og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

c. av firmaanmeldelser fra innenlandsk aktieselskap eller kommandittaktieselskap:

kr. 1,00 for hvert 100 kroner eller del derav, som aktiekapitalen utgjør;

d. av forsikringskontrakter (poliser):

1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skib, med undtagelse av kontrakter, hvorved forsikring overtas mot krigsfare av den ved lov av 21 august 1914, jfr. lov av 16 juli 1915, oprettede gjensidige krigsforsikring for norske fartøier og av A/S Norsk Varekrigsforsikring:

Kr. 0,10 av hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på;

2. av kontrakter om andre arter forsikringer med undtagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brandforsikring og husdyrforsikring:

kr. 0,10 av hver kontrakt;

e. av sluttsedler ved omsetning:

1. av aktier:

kr. 0,50 når pålydendet er		inntil kr.	100
- 1,00	— » —	over kr. 100	— 200
- 1,50	— » —	— 200	— 300
- 2,00	— » —	— 300	— 400
- 3,00	— » —	— 400	— 600
- 4,00	— » —	— 600	— 800
- 5,00	— » —	— 800	— 1000
- 6,00	— » —	— 1000	— 1200
- 8,00	— » —	— 1200	— 1600
- 10,00	— » —	— 1600	— 2000

og når pålydendet er større, kr. 5,00 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

2. av obligasjoner:

kr. 0,05 når pålydendet er		inntil kr.	100
- 0,10	— » —	over kr. 100	— 200
- 0,15	— » —	— 200	— 300
- 0,20	— » —	— 300	— 400
- 0,25	— » —	— 400	— 500

kr. 0,50	når pålydendet er over kr. 500	inntil kr. 1000	31. mai.
0,75	—	1000	1500
1,00	—	1500	2000
1,25	—	2000	2500
1,50	—	2500	3000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

f. av kvitteringer ved salg av edle stener og perler samt smykker av edle metaller:

kr. 10,00 når verdien er fra kr. 300,00 til kr. 350,00 og kr. 5,00 ytterligere for hvert verdibeløp av kr. 50,00 eller del derav;

g. av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ydelse av fast eiendom samt av dokumenter, som plikter den for visse nummer i stempelpapirtariffen opførte avgift, efter følgende

tariff for stempelpapir:

Nr. 1 til kr. 0,50 for dokument med		pålydende av			
		inntil	kr.		
2	1	over	50	inntil	kr. 100
3	1,50	—	100	—	150
4	2,50	—	150	—	250
5	5	—	250	—	500
6	10	—	500	—	1 000
7	15	—	1 000	—	1 500
8	20	—	1 500	—	2 000
9	25	—	2 000	—	2 500
10	30	—	2 500	—	3 000
11	35	—	3 000	—	3 500
12	40	—	3 500	—	4 000
13	45	—	4 000	—	4 500
14	50	—	4 500	—	5 000
15	55	—	5 000	—	5 500
16	60	—	5 500	—	6 000
17	65	—	6 000	—	6 500
18	70	—	6 500	—	7 000
19	75	—	7 000	—	7 500
20	80	—	7 500	—	8 000
21	85	—	8 000	—	8 500
22	90	—	8 500	—	9 000
23	95	—	9 000	—	9 500

31 mai. Nr. 24 til kr. 100 for dokument med

		pålydende av			
		over	kr.	inntil	kr.
25	-	110	—	10 000	—
26	-	120	—	11 000	—
27	-	130	—	12 000	—
28	-	140	—	13 000	—
29	-	150	—	14 000	—
30	-	160	—	15 000	—
31	-	170	—	16 000	—
32	-	180	—	17 000	—
33	-	190	—	18 000	—
34	-	200	—	19 000	—
35	-	215	—	20 000	—
36	-	230	—	21 500	—
37	-	245	—	23 000	—
38	-	260	—	24 500	—
39	-	275	—	26 000	—
40	-	290	—	27 500	—
41	-	305	—	29 000	—
42	-	320	—	30 500	—
43	-	340	—	32 000	—
44	-	360	—	34 000	—
45	-	380	—	36 000	—
46	-	400	—	38 000	—
47	-	420	—	40 000	—
48	-	440	—	42 000	—
49	-	465	—	44 000	—
50	-	490	—	46 500	—
51	-	515	—	49 000	—
52	-	540	—	51 500	—
53	-	570	—	54 000	—
54	-	600	—	57 000	—
55	-	630	—	60 000	—
56	-	660	—	63 000	—
57	-	695	—	66 000	—
58	-	730	—	69 500	—
59	-	765	—	73 000	—
60	-	800	—	76 500	—
61	-	840	—	80 000	—
62	-	880	—	84 000	—
63	-	920	—	88 000	—
64	-	960	—	92 000	—
65	-	1 000	—	96 000	—
66	-	1 060	—	100 000	—
67	-	1 120	—	106 000	—

Nr. 68 til kr. 1 180 for dokument med 31 mai.

		pålydende av			
		over		kr. 112 000 inntil kr. 118 000	
000 692	- 1 240	—	- 118 000	—	- 124 000
000 700	- 1 300	—	- 124 000	—	- 130 000
000 710	- 1 360	—	- 130 000	—	- 136 000
000 720	- 1 420	—	- 136 000	—	- 142 000
000 730	- 1 480	—	- 142 000	—	- 148 000
000 740	- 1 540	—	- 148 000	—	- 154 000
000 750	- 1 600	—	- 154 000	—	- 160 000
000 760	- 1 680	—	- 160 000	—	- 168 000
000 770	- 1 760	—	- 168 000	—	- 176 000
000 780	- 1 840	—	- 176 000	—	- 184 000
000 790	- 1 920	—	- 184 000	—	- 192 000
000 800	- 2 000	—	- 192 000	—	- 200 000
000 810	- 2 100	—	- 200 000	—	- 210 000
000 820	- 2 200	—	- 210 000	—	- 220 000
000 830	- 2 300	—	- 220 000	—	- 230 000
000 840	- 2 400	—	- 230 000	—	- 240 000
000 850	- 2 500	—	- 240 000	—	- 250 000
000 860	- 2 600	—	- 250 000	—	- 260 000
000 870	- 2 700	—	- 260 000	—	- 270 000
000 880	- 2 800	—	- 270 000	—	- 280 000
000 890	- 2 900	—	- 280 000	—	- 290 000
000 900	- 3 000	—	- 290 000	—	- 300 000
000 910	- 3 100	—	- 300 000	—	- 310 000
000 920	- 3 250	—	- 310 000	—	- 325 000
000 930	- 3 400	—	- 325 000	—	- 340 000
000 940	- 3 550	—	- 340 000	—	- 355 000
000 950	- 3 700	—	- 355 000	—	- 370 000
000 960	- 3 850	—	- 370 000	—	- 385 000
000 970	- 4 000	—	- 385 000	—	- 400 000
000 980	- 4 200	—	- 400 000	—	- 420 000
000 990	- 4 400	—	- 420 000	—	- 440 000
000 1000	- 4 650	—	- 440 000	—	- 465 000
000 1010	- 4 900	—	- 465 000	—	- 490 000
000 1020	- 5 150	—	- 490 000	—	- 515 000
000 1030	- 5 400	—	- 515 000	—	- 540 000
000 1040	- 5 700	—	- 540 000	—	- 570 000
000 1050	- 6 000	—	- 570 000	—	- 600 000
000 1060	- 6 300	—	- 600 000	—	- 630 000
000 1070	- 6 600	—	- 630 000	—	- 660 000
000 1080	- 6 950	—	- 660 000	—	- 695 000
000 1090	- 7 300	—	- 695 000	—	- 730 000
000 1100	- 7 650	—	- 730 000	—	- 765 000
000 1110	- 8 000	—	- 765 000	—	- 800 000

31. mai.	Nr. 112	til kr. 8 400	for dokument med pålydende av	over kr. 800 000	inntil kr. 840 000
	113	- - 8 800	— - 840 000	— - 880 000	
	114	- - 9 200	— - 880 000	— - 920 000	
	115	- - 9 600	— - 920 000	— - 960 000	
	116	- - 10 000	— - 960 000	— - 1 000 000	
	117	- - 10 500	— - 1 000 000	— - 1 050 000	
	118	- - 11 000	— - 1 050 000	— - 1 100 000	

og så fremdeles kr. 500,00 for hvert antall av kr. 50 000,00, som summen er høiere enn kr. 1 100 000,00.

Post 2. I samme budgетtermin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,00 for hvert spill.

Spillekort, som utføres til utlandet under befølgelse av den kontroll, som bestemmes av Finans- og Tolldepartementet, er fritatt for stempelavgift.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

31 mai. **Kongelig kunngjørelse** om skatt til statskassen av motorvogner og lystfartøier samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. for budgетterminen 1 juli 1929 til 30 juni 1930.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 8. d. m. fattet følgende beslutning:

For budgетterminen fra 1 juli 1929 til 30 juni 1930 erlegges skatt til statskassen av motorvogner og lystfartøier samt av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. efter følgende regler:

A. For motorvogner erlegges:

- 2 av hundre av de første kr. 4 000 — eller deler derav — av vognens verdi.
- 4 av hundre av de næste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.
- 6 av hundre av de næste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.
- 10 av hundre av de næste kr. 3 000 av verdien — eller deler derav.
- 15 av hundre av overskytende beløp.

B. Lystfartøier, hvis verdi ikke overstiger kr. 2 500, er 31 mai. skattefri.

Av fartøier, hvis verdi overstiger kr. 2 500, erlegges skatten av fartøiets fulle verdi således:

- 4 av hundre av de første kr. 2 500 eller deler derav.
- 5 av hundre av de næste kr. 2 500 eller deler derav.
- 6 av hundre av de næste kr. 5 000 eller deler derav.
- 7 av hundre av de næste kr. 5 000 eller deler derav.
- 8 av hundre av de næste kr. 5 000 eller deler derav.
- 9 av hundre av de næste kr. 5 000 eller deler derav.
- 10 av hundre av de næste kr. 5 000 eller deler derav.
- 15 av hundre av overskytende beløp.

C. Av inngangspenger til forestillinger og fremvisninger m. v. erlegges:

- I. For kinematograffremvisninger: 10 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.
- II. For andre forestillinger og fremvisninger m. v.: 12 av hundre av inngangspengenes samlede beløp.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger

Kongelig kunngjørelse om skatt til statskas- 31 mai.
sen av fortæring på bevertningssteder for
budgetterminen 1 juli 1929 til 30 juni 1930.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 10 d. m. fattet følgende beslutning:

For budgett-terminen fra 1 juli 1929—30 juni 1930 erlegges der til statskassen skatt av fortæring på bevertningssteder i overensstemmelse med lov av 18 mars 1925.

Skatten erlegges med 10 pct. av fortæringens kostende og beregnes med 10/11 av den samlede omsetnings beløp.

I omsetnings beløp medregnes skatten enten denne er innbefattet i prisen (som forhøielse) eller er særskilt opkrevd eller opført i utstedte regninger.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

31 mai. **Kongelig kunngjørelse** om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1929 av sjokolade- og sukkervarer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 10 mai 1929 fattet sådan beslutning:

Fra 1 juli 1929 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av sjokolade- og sukkervarer efter følgende satser:

For kokesjokolade, hvormed forståes sjokolade med høist 26 pct. fettinnhold og i pakninger på minst 125 gram, 10 — ti — av hundre av varens avgiftspliktige verdi.

For de øvrige varer, som i henhold til loven kan ilegges avgift, erlegges denne med $33\frac{1}{3}$ — trettitre og en tredjedel — av hundre av varenes avgiftspliktige verdi.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

31 mai. **Kongelig kunngjørelse** om omsetningsavgift til statskassen fra 1 juli 1929 av til innenlandsk forbruk avhendet brennevin.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 10 mai 1929 fattet sådan beslutning:

Fra 1 juli 1929 skal til statskassen erlegges omsetningsavgift av det brennevin, som selges til innenlandsk forbruk av A/S Vinmonopolet, svarende til 20 pct. av bruttosalgsløpet, avgiften iberegnet.

Undtatt fra denne avgift er spiritus som efter spesiell bevilling er tillatt utlevert uten erleggelse av almindelig tilvirkningsavgift eller toll til teknisk, videnskapelig, kirurgisk og lignende annet bruk.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å fritta for omsetningsavgift spiritus av minst 94 pct. alkoholstyrke, som anvendes ved tilvirkning til salg av såper, parfymers, toalett vann, hårvann, munnvann, essenser o. l., når spiritusen inngår som en vesentlig faktor ved fremstillingen, og forholdet for øvrig gjør en avgiftsfritagelse påkrevd eller beføiet.

Også i andre rent spesielle tilfelle kan departementet på de vilkår det måtte fastsette fritta for omsetningsavgift.

De nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og er- 31 mai
 leggelse for øvrig utfærdiges av Finans- og Tolldepartementet.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Kongelig kunngjørelse om omsetningsavgift 31 mai.
 til statskassen fra 1 juli 1929 av 1) kull-
 syreholdige, alkoholfrie drikkevarer, og 2)
 innenlands tilvirket fruktvin.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 10 mai 1929 fattet sådan beslutning:

I.

Om omsetningsavgift til statskassen av
 kullsyreholdige, alkoholfrie drikkevarer.

Fra 1 juli 1929 skal overensstemmende med de om om-
 setningsavgiften for kullsyreholdige, alkoholfrie drikke-
 varer gjeldende lovbestemmelser erlegges avgift til stats-
 kassen av omsetningen av de nevnte varer med 15 — femten
 — øre pr. liter.

II.

Om omsetningsavgift til statskassen av
 innenlands tilvirket fruktvin.

Den, som driver forhandling av her i landet fremstillet
 fruktvin, som er innkjøpt av ham hos tilvirkeren, skal fra
 1 juli 1929 til statskassen erlegge en avgift av 25 øre for
 hver liter sådan fruktvin, som han omsetter til bruk her i
 landet.

Avgiften blir å beregne og erlegge for hvert halvår, så-
 ledes at det for et halvår pliktige avgiftsbeløp blir å innbetale
 innen utgangen av den 15de dag i den næst påfølgende
 måned.

De nærmere bestemmelser, som måtte være nødvendige
 for avgiftens beregning og betaling, utfærdiges av vedkom-
 mende regjeringsdepartement.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

31 mai. **Kongelig kunngjørelse** om stempelavgift til statskassen fra 1 juli 1929 av cigarer, cigaretter, cigaretthylser, snus og røketobakk.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 10 mai 1929 fattet følgende beslutning:

Fra 1 juli 1929 skal til statskassen erlegges stempelavgift av cigarer, cigaretter, cigaretthylser, snus og røketobakk efter følgende satser:

I.

A. Av cigarer:

Kr. 0,50	pr. 100	stykker av verdi	inntil kr. 3,00
» 1,00	» —	over kr. 3,00	» 5,00
» 1,50	» —	» 5,00	» 7,00
» 2,00	» —	» 7,00	» 9,00
» 2,50	» —	» 9,00	» 11,00
» 3,00	» —	» 11,00	» 13,00
» 3,50	» —	» 13,00	» 15,00
» 4,00	» —	» 15,00	» 17,00
» 4,50	» —	» 17,00	» 19,00
» 5,00	» —	» 19,00	» 21,00
» 6,00	» —	» 21,00	» 24,00
» 7,00	» —	» 24,00	» 28,00
» 8,00	» —	» 28,00	» 32,00
» 9,00	» —	» 32,00	» 36,00
» 10,00	» —	» 36,00	» 40,00
» 11,00	» —	» 40,00	» 44,00
» 12,00	» —	» 44,00	» 48,00
» 13,00	» —	» 48,00	» 52,00
» 14,00	» —	» 52,00	» 56,00
» 15,00	» —	» 56,00	» 60,00
» 17,00	» —	» 60,00	» 68,00

med et tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stkr. for hver kr. 8,00 eller del derav, hvormed disses verdi overstiger kr. 68,00.

B. Av cigaretter:

Kr. 1,00	pr. 100	stykker av verdi	inntil kr. 2,50
» 1,50	» »	over kr. 2,50	» » 4,00
» 2,00	» »	» 4,00	» » 5,50
» 2,80	» »	» 5,50	» » 7,50
» 4,00	» »	» 7,50	» » 10,00
» 5,00	» »	» 10,00	» » 12,50
» 6,50	» »	» 12,50	» » 16,00
» 8,00	» »	» 16,00	» » 20,00
» 10,00	» »	» 20,00	» » 24,00
» 13,00	» »	» 24,00	» » 30,00

med et tillegg av kr. 3,00 pr. 100 stkr. for hver kr. 6,00 eller del derav, hvormed disses verdi overstiger kr. 30,00.

C. Av cigaretthylser:

31 mai.

Kr. 0,50 pr. 100 stkr. eller del derav.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhold eller del derav.

**E. Av røketobakk, herunder karvet skrå-
tobakk:**

Kr. 0,10 pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi
og stempelavgift iberegnet,
utgjør inntil kr. 1,00

» 0,16 »	—	—»—	over	kr. 1,00	—	» 1,50
» 0,20 »	—	—»—	—	» 1,50	—	» 2,00
» 0,30 »	—	—»—	—	» 2,00	—	» 2,50
» 0,40 »	—	—»—	—	» 2,50	—	» 3,00
» 0,50 »	—	—»—	—	» 3,00	—	» 3,50
» 0,60 »	—	—»—	—	» 3,50	—	» 4,00

med et tillegg av kr. 0,10 pr. netto 100 gram for hver kr. 0,50
eller del derav, hvormed detaljprisen overstiger kr. 4,00.

II.

Finans- og Tolldepartementet bemyndiges til å bestemme
sådan forandring av de for cigar- og cigarettstempelavgiften
gjeldende verdiklasser og avgiftssatser, som det måtte finne
hensiktsmessig.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Kongelig kunngjørelse om avgift til statskas- 31 mai.
sen fra 1 juli 1929 av 1) sirup, som anvendes
til tilvirkning av drops og 2) mais og innen-
lands tilvirket maisstivelse, som anvendes
til tilvirkning av stivelsesukker eller sti-
velsesirup.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 10 mai 1929 fattet sådanne beslutninger:

I.

Fra 1 juli 1929 erlegges til statskassen avgift av sirup,
som anvendes til tilvirkning av drops, med 16 øre pr. kg.

31 mai.

II.

Fra 1 juli 1929 erlegges til statskassen avgift av mais og innenlands tilvirket maisstivelse, som anvendes til tilvirkning av stivelsesukker eller stivelsesirup med følgende beløp:

1. av mais 5 øre pr. kg.
2. av innenlands tilvirket maisstivelse 10 øre pr. kg.

Disse Stortingets beslutninger bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

31 mai.

Kongelig kunngjørelse om avgift til statskassen av jord, som i budgetterminen fra 1 juli 1929 til 30 juni 1930 anvendes til dyrkning av tobakk.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 10 mai 1929 fattet sådan beslutning:

Av jord, som i budgetterminen fra 1 juli 1929 til 30 juni 1930 anvendes til dyrkning av tobakk, erlegges en avgift til statskassen av 10 øre pr. kvadratmeter, dog således, at der av det av én dyrker på en eiendom beplantede areal svares en avgift av minst kr. 20,00. Avgiften påhviler den, som for egen regning dyrker eller ved andre lar dyrke tobakk.

Ved utførsel til utlandet kan den erlagte avgift tilbakebetales; de nærmere regler herfor fastsettes av Finans- og Tolldepartementet.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott den 31 mai 1929.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

31 mai.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes:

I. I henhold til lov om naturfredning av 25 juli 1910, kfr. lov av 14 juli 1916, skal Nordkapp-fjellet og Hornvika, beliggende i Måsøy og Kjelvik herreder i Finnmark fylke, forsåvidt angår både plante- og dyreliv, være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av ethvert slags.

Det fredede områdes landgrense er i sydvest bekken som flyter ut i den innerste vik av Røkhullet, og en linje i direkte

fortsettelse av denne bekk i samme retning til den møter den 31 mai bekken som renner ut i den østligste del av Hornvika. Denne bekk danner områdets østlige grense.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på det fredede område.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes:

31 mai.

1. Lov om postvesenet av 8 juni 1928 trer i kraft 1 august 1929.

2. Handelsdepartementet bemyndiges til å bestemme de i lovens § 1, 1ste ledd, nevnte «avgifter» med undtagelse av inkassasjonsavgiften, opkravsavgiften, avgiften for anmeldelse av aviser og boksavgiften.

3. Handelsdepartementet bemyndiges i henhold til lovens § 2 til å bestemme i hvilken utstrekning tjenestemerker skal utferdiges og hvem som har rett til å benytte sådanne samt til å bestemme med hvilken begrensning tjenestemerker skal kunne benyttes for lokalpostforsendelser i landdistrikter, hvor ombæring finner sted.

4. I henhold til lovens § 13 bestemmes, at det i rekommanderte forsendelser kan legges penger, frimerker og tjenestemerker inntil et beløp av 36 kr. uten angivelse av verdien, når de regler som gjelder for omslag og forsegling av verdibrev, iakttas.

5. Det beløp hvortil postvesenet yder erstatning for en bortkommet rekommandert forsendelse i henhold til lovens § 14, fastsettes til 36 kr.

6. Den erstatning som postvesenet i henhold til lovens § 15 yder for bortkommet eller beskadiget pakke eller for pakke, hvis innhold helt eller delvis er gått tapt mens den var i postvesenets verge, begrenses til 2 kr. pr. 500 gram eller del derav, medmindre det bevises at tapet eller skaden skyldes grov uaktsomhet fra postvesenets side.

7. I henhold til lovens § 25 bestemmes, at de i medfør av § 58, siste ledd, i lov om postvesenet av 12 mai 1888, jfr. lov av 26 juni 1925 nr. 5, utferdigede reglementariske forskrifter i det vesentlige blir stående ved makt, forsåvidt de ikke strider mot nærværende lov, og at Poststyret i øvrig bemyndiges til å fastsette de bestemmelser som er nødvendige for å utfylle nærværende lov og til å treffe bestemmelse om at visse saker skal være undtatt fra postførsel, — dog således at bestemmelser av viktighet blir å forelegge departementet.

8. Med hjemmel av lovens § 26 bestemmes, at de bemyndigelser blir stående ved makt som i henhold til § 58, 1ste ledd, i lov om postvesenet av 12 mai 1888 med tilleggslover

31. mai. er gitt Handelsdepartementet og Poststyret til å treffe visse bestemmelser som kreves i medfør av postoverenskomster med fremmede land.

31. mai. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes:

- I. I medhold av § 21 i lov om landets kornforsyning av 22 juni 1928 bestemmes at denne lov trer i kraft fra 1 juli 1929.
- II. Håndhevelsen og gjennomføringen av nevnte lov henlegges til Landbruksdepartementet, som samtidig bemyndiges til å treffe de avgjørelser og utferdige de bestemmelser som loven i § 20 1ste ledd og i § 21 3dje ledd har lagt til Kongen.
- III. Statens Kornkontor opheves fra og med 1 juli 1929 å regne.

31. mai. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder stadfestet en av herredsstyret i Støren herred, Sør-Trøndelag fylke, den 5 mai 1929 vedtatt beslutning om forandring av politivedtekten for herredet, hvorefter vedtekten § 10 fremtidig skal lyde således:

«Offentlige sammenkomster til avholdelse av dans eller annen lystighet må på forhånd anmeldes til politiet, som når som helst kan påby ophør, hvis noget finner sted hvorved den offentlige orden forstyrres.»

31. mai. **Skrivelse** fra Justisdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., stadfestet en av herredsstyret i Lånke herred, Nord-Trøndelag fylke, den 25 februar 1928 og 13 mai 1929 vedtatt beslutning om politivedtekt for herredet.

Vedtekten er sålydende:

§ 1. På offentlig vei eller langs dens kanter eller skråninger må der ikke finne sted oppløp eller sammenstimlen av folk, slagsmål, skrik eller annen larmende voldsom eller fornærmelig adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres eller veifarende forulempes. Dans, kortspill og nytelse av rusdrikk er forbudt på og ved offentlig vei eller plasser, samt offentlige forsamlingssteder.

Som offentlig vei regnes i disse vedtekter enhver vei, adkomst, plass eller lignende som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet. 31 mai.

§ 2. Sinte hunder eller hunder som har tilbøieligheter til å forulempe mennesker eller dyr ved å fare imot dem eller forfølge dem, skal eieren eller besidderen holde bundet.

§ 3. Lovlig opslåtte plakater og kunngjørelser må ikke ødelegges eller tilsmusses. Det er også forbudt å ødelegge eller skjemme gjenstander eller innretninger til offentlig nytte og pryd eller andre ting som støter til offentlig vei eller plass.

§ 4. Offentlige konserter, forestillinger og forevisninger av enhver art — kirkekonserter undtatt — samt offentlig dans, forsåvidt den drives som næring, skal ikke kunne finne sted uten tillatelse for hver gang av politiet (lensmannen).

Den eller de som får sådan tillatelse som i denne paragraf nevnt, plikter å påse overholdelse av orden.

§ 5. For hver konsert, forestilling eller forevisning betales en avgift til herredskassen. Likeledes betales avgift for offentlig dans som drives som næring. Avgiften som fastsettes av og innbetales forskuddsvis til politiet (lensmannen), kan ikke settes under kr. 10,00 pr. forestilling eller dag.

Konsert, forestilling eller forevisning gitt i veldedig øiemed, skal være avgiftsfri.

§ 6. Deltager i sammenkomster som i § 4 nevnt plikter å opføre sig sømmelig og ikke forulempe de øvrige deltagere eller bevirke uro og uorden.

§ 7. Ved alle offentlige sammenkomster har politiet (lensmannen) rett til å være til stede og kan påby ophør av sammenkomsten når som helst det finnes påkrevd.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter efter straffelovens § 339. 2, forsåvidt den ikke går inn under et strengere straffebud.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grendahl & Søn boktrykkeri. Oslo.